

Arrest

nr. 79 951 van 23 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. MAHIEU, die loco advocaat M. DEKUYPER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 oktober 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 9 mei 2011 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag ongegrond.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 26.10.2009 werd ingediend door :

S., F. (R.R.: (...))

nationaliteit: Kosovo

geboren te Galice op 08.07.1986

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Hoewel betrokkene niet aanhaalt dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet, wordt deze aanvraag toch bekeken in het licht van deze vernietigde instructie. Zoals algemeen bekend, werd deze instructie door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen. Het feit dat deze aanvraag niet enkel wordt bekeken in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zoals deze bestond op het moment van de indiening van de aanvraag, maar ook op basis van de vernietigde instructies, is een gunstmaatregel die aan betrokkene wordt toegestaan.

Aangezien betrokkene pas is aangekomen in België op 17.04.2008 en hij niet aantoont dat hij zich bevindt in een prangende humanitaire situatie zoals bedoeld in de vernietigde instructies, voldoet hij niet aan de voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van één van de criteria van de vernietigde instructies van 19 juli 2009.

Het feit dat betrokkene sinds 17.04.2008 in België verblijft, geïntegreerd en werkbereid zou zijn, Nederlandse lessen en een cursus maatschappelijke oriëntatie zou hebben gevolgd, getuigenverklaringen en een werkbepoofte voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Betrokkene haalt eveneens aan dat hij zwaar lijdt onder de gewelddadige gebeurtenissen die hem zouden getroffen hebben in zijn land van herkomst. Betrokkene legt hier echter geen enkel bewijs van voor. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. Dit element kan dan ook niet weerhouden worden als grond voor regularisatie.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielpcedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Betrokkene diende op 17.04.2008 een asielaanvraag in. Op 01.10.2008 besliste de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.

De duur van de procedure – namelijk ongeveer 5,5 maand – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden. (...)

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker aan: *“Schending van artikel 9bis, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 (hierna Vreemdelingenwet).”*

Het middel luidt als volgt:

“Doordat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat het verzoek ontvankelijk doch ongegrond is om reden dat verzoeker niet aantoont dat hij zich bevindt in een prangende humanitaire situatie zoals bedoeld in de vernietigende instructies en hij aldus niet aan de voorwaarden voldoet die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van één van de criteria van de vernietigende instructies van 19 juli 2009;

Terwijl dat artikel 9bis, §1 bepaalt dat de in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument, een machtiging tot verblijf kan aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft;

Dat verzoeker zich heeft beroepen op het criterium van prangende humanitaire situatie;

Dat verzoeker zijn broer in België woont, dat hij geen verblijfplaats of familie meer heeft in zijn land van herkomst; dat verzoeker meerdere jaren in België verblijft; dat verzoeker zijn fysieke en psychische integriteit ernstig bedreigd wordt indien hij zou moeten terugkeren naar zijn land van herkomst; dat verweerder stelt dat deze argumenten geen grond tot regularisatie vormen;

Dat verzoeker geïntegreerd en werkbereid is, dat hij lessen Nederlands en een cursus maatschappelijke oriëntatie heeft gevolgd, getuigenverklaringen en een werkbelofte kan voorleggen, en verweerder stelt dat dit niet kan weerhouden worden als een grond voor regularisatie en dit niets afdoet aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009; dat deze instructies werden vernietigd;

Dat door de beslissing van verweerder aldus artikel 9bis, §1 van de vreemdelingenwet geschonden wordt;

Het middel is ernstig."

2.2 De verwerende partij merkt op in haar nota:

"De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker op 26 oktober 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende op grond van artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980 en dat zijn aanvraag onderzocht werd in het licht van voornoemde bepaling, doch eveneens in het licht van de instructie van 19 juli 2009.

In de bestreden beslissing, genomen jegens verzoeker op 09 mei 2011, wordt er terecht gesteld dat hij pas op 17 april 2008 in België is aangekomen en dat hij niet aantoonde dat hij zich bevindt in een prangende humanitaire situatie zoals bedoeld in de vernietigde instructie, waardoor hij niet voldoet aan de voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van één van de criteria van de vernietigde instructie van 19 juli 2009.

Inderdaad blijkt uit de instructie van 19 juli 2009 en uit het vademecum ter verduidelijking van voornoemde instructie (de integrale versie van het vademecum kan worden nagelezen op <http://www.kruispuntmi.be/uploadedFiles/Vreemdelingenrecht/Vademecum21september.pdf>), dat prangende humanitaire situaties' als volgt worden omschreven:

"B. Prangende humanitaire situaties (punten 2.1. tot 2.6. van de instructie)

Elke situatie die dermate klemmend is dat de persoon zich er niet van kan ontdoen en waarbij een verwijdering een schending van een fundamenteel recht met directe werking in België zou kunnen inhouden, zodat een verder verblijf in België de enige oplossing is, moet als een prangende humanitaire situatie worden beschouwd.

De instructie noemt enkele categorieën van personen die vandaag kunnen worden geregulariseerd wegens « een prangende humanitaire situatie ». Dit is geen exhaustieve lijst.

De 6 situaties die de instructie opsomt, zijn de volgende:

1) Een vreemdeling die ouder is van een Belgisch minderjarig kind en die een reëel en effectief gezin vormt met dit kind.

2) Een vreemdeling die ouder is van een minderjarig kind dat een EU-burger is, indien het kind over voldoende bestaansmiddelen beschikt, eventueel verkregen via deze ouder, en indien de ouder effectief de zorg voor het kind op zich neemt.

3) Familieleden van een EU-burger die niet binnen het toepassingsgebied van de gezinshereniging vallen (artikel 40bis van de wet) maar van wie het verblijf moet worden vergemakkelijkt krachtens de Europese richtlijn 2004/38, namelijk de familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwonende bij de EU-burger, of die wegens ernstige gezondheidsproblemen een persoonlijke verzorging door de EU-burger nodig hebben. (Het familielid van een Belg wordt hier ook mee bedoeld. Dit criterium kan ook spelen als het familielid niet ten laste is in het land van herkomst maar wel ten laste valt in België, want de Dienst Vreemdelingenzaken houdt meer rekening met de actuele humanitaire redenen die de aanvraag rechtvaardigen dan met de vroegere situatie.)

4) Een vreemdeling die werd gemachtigd of toegelaten tot een onbepaald verblijf in België toen hij minderjarig was en daarna is teruggekeerd (al dan niet onder de dwang van zijn ouders) naar zijn land van herkomst, maar die geen aanspraak kan maken op het recht op terugkeer (zoals een vreemdeling van wie het paspoort of de verblijfstitel werd afgenomen toen hij terugging naar zijn land van herkomst, of een jonge vrouw die tegen haar wil werd uitgehuwelijkt - mits de persoon deze situatie kan bewijzen).

5) *Echtgenoten met een verschillende nationaliteit die afkomstig zijn uit landen die dit type van gezins-hereniging niet toestaan, met het gevolg dat bij verwijdering naar hun respectieve landen van herkomst de gezinscel zou worden verbroken, vooral als zij een gemeenschappelijk kind hebben.*

6) *Vreemdelingen die een Belgisch pensioen of invaliditeitspensioen genieten maar hun recht op verblijf in België verloren door hun terugkeer naar hun land van herkomst.*

Deze opsomming neemt de discretionaire macht niet weg die de minister of zijn gemachtigde bezit om andere gevallen dan deze die hierboven worden opgesomd te beschouwen als zijnde prangende humanitaire situaties. Een bijzondere aandacht zal hierbij gaan naar vreemdelingen die behoren tot een kwetsbare groep.

Voorbeelden:

-Vrouwen en kinderen die mishandeld, misbruikt of uitgebuit zouden zijn geweest.

-Personen die zich in een zodanige persoonlijke of familiale situatie bevinden dat hun enige redding de regularisatie van hun verblijf is."

Verzoeker herhaalt thans alle door hem aangehaalde elementen ter staving van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, doch slaagt er niet in aan te tonen dat de verwerende partij, binnen haar discretionaire bevoegdheid, niet op redelijke en correcte wijze gehandeld heeft door vast te stellen dat verzoekers elementen niet weerhouden kunnen worden als grond voor regularisatie.

Verzoeker toont geen schending aan van artikel 9bis §1 van de Wet van 15 december 1980.

Het enige middel is niet gegrond."

2.3. Verzoeker verwijt de bestreden beslissing met de elementen van diens integratie (werkbereidheid, taalkennis, werkbeplooi, cursus maatschappelijke oriëntatie gevolgd te hebben, de getuigenverklaringen, geen rekening te houden als grond tot "regularisatie" omdat niet is voldaan aan de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Door enkel de voorwaarden van de instructie toe te passen wordt artikel 9bis van de vreemdelingenwet geschonden.

Ter terechtzitting wordt er uitdrukkelijk gewezen op het arrest nummer 215.571, uitgesproken op 5 oktober 2011 door de Raad van State en op de inhoud ervan. Partijen verwijzen naar hun schriftelijke argumentatie. Partijen verwijzen naar hun schriftelijke argumentatie.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker heeft een aanvraag ingediend op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Artikel 9bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voor-

handen te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;

2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De bestreden beslissing oordeelt dat de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond is en dat de verblijfsmachtiging dus niet wordt toegekend aan verzoeker. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet bevat geen criteria waaraan de aanvraag om machtiging tot verblijf moet voldoen om gegrond te worden verklaard noch criteria die ertoe leiden de aanvraag ongegrond te verklaren (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651).

Met betrekking tot de gegrondheid van de aanvraag, met name of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft op 19 juli 2009 instructies opgesteld waarin criteria worden opgesomd voor het gegrond verklaren van de aanvraag en de toekenning van een verblijfsmachtiging. Deze instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd bij arrest van de Raad van State van 9 december 2009 met nr. 198.769 omdat zij *“het mogelijk maakt dat vreemdelingen die zich in de daarin omschreven voorwaarden bevinden ervan ontslagen worden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn, terwijl enkel de wetgever dit vermag te doen”*, omdat *“door dit in de bestreden instructie te doen, een aan de wetgever voorbehouden domein wordt betreden”* en omdat *“uit het bovenstaande volgt dat de bestreden instructie voor vernietiging vatbaar is aangezien ze een nieuwe rechtsregel aan de rechtsorde toevoegt.”*

Voorts oordeelt de Raad van State dat bij de ongegrondverklaring van de aanvraag om machtiging tot verblijf, uitsluitend omdat niet aan de voorwaarden uit de vernietigde instructie is voldaan, de voorwaarden van de instructie van 19 juli 2009 als een dwingende regel worden toegepast waarbij de bevoegde staatssecretaris over geen enkele appreciatiemogelijkheid meer beschikt. Dergelijke handelwijze leidt tot de toevoeging van een voorwaarde die niet is voorzien in artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan niet toelaten dat bindende voorwaarden aan artikel 9bis van de vreemdelingenwet worden toegevoegd, omdat dit artikel geen criteria bevat (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651). Dienvolgens vermag de Raad niet te toetsen aan de vernietigde instructie.

Uit de aanvraag van verzoeker blijkt dat hij zich niet heeft beroepen op de criteria van de vernietigde instructie. Verzoeker haalde onder meer aan dat hij goed geïntegreerd is in de Belgische samenleving, cursussen heeft gevolgd, onmiddellijk kan tewerkgesteld worden en zwaar lijdt onder de gewelddadige gebeurtenissen die hem troffen in zijn land van herkomst. Verzoeker voegde verschillende stukken toe waaronder getuigenverklaringen.

De bestreden beslissing antwoordt betreffende de integratie-elementen:

“Het feit dat betrokkene sinds 17.04.2008 in België verblijft, geïntegreerd en werkbereid zou zijn, Nederlandse lessen en een cursus maatschappelijke oriëntatie zou hebben gevolgd, getuigenverklaringen en een werkbeploofte voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.”

Verzoeker voert aan dat hij niet inziet waarom zijn elementen van integratie geen elementen zouden vormen om geregulariseerd te worden en dat het niet volstaat te motiveren dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van de instructie om zijn aanvraag te verwerpen.

In de bestreden beslissing wordt onder meer overwogen:

“Zoals algemeen bekend, werd deze instructie door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen. Het feit dat deze aanvraag niet enkel wordt bekeken in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zoals deze bestond op het moment van de indiening van de aanvraag, maar ook op basis van de vernietigde instructies, is een gunstmaatregel die aan betrokkene wordt toegestaan.

Aangezien betrokkene pas is aangekomen in België op 17.04.2008 en hij niet aantoont dat hij zich bevindt in een prangende humanitaire situatie zoals bedoeld in de vernietigde instructies, voldoet hij niet aan de voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van één van de criteria van de vernietigde instructies van 19 juli 2009.

Het feit dat betrokkene sinds 17.04.2008 in België verblijft, geïntegreerd en werkbereid zou zijn, Nederlandse lessen en een cursus maatschappelijke oriëntatie zou hebben gevolgd, getuigenverklaringen en een werkbelofte voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.”

Hieruit blijkt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf hoofdzakelijk ongegrond wordt verklaard omdat niet aan de voorwaarden uit de vernietigde instructie is voldaan. De opgesomde elementen die verzoekers integratie betreffen worden enkel en alleen verworpen omdat er niet is aangetoond dat aan één der voorwaarden van de voornoemde instructie is voldaan. De uitleg in de nota bevestigt dat verzoeker niet voldeed aan het criterium “prangende humanitaire situaties” zoals omschreven in de voornoemde instructie en dat bij gebreke aan het voldoen aan één der criteria van de voornoemde instructie de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de aanvraag ongegrond verklaarde.

Deze voorwaarden van de vernietigde instructie worden als een dwingende regel toegepast, waarbij de bevoegde staatssecretaris over geen enkele appreciatiemogelijkheid meer beschikt wat dus in strijd is met diens discretionaire bevoegdheid. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet bevat geen voorwaarde inzake het voldoen aan de opgesomde criteria van de voornoemde instructie, zodat in casu voorwaarden werden toegevoegd aan de wet (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651).

De schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan in de hierboven weergegeven mate worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 mei 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN